

ບາງເນື້ອໃນໃຈຄວາມສໍາຄັນ

ໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ເຖິງວ່າບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ຜ່ານຜ່າຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກໄດ້ເປັນຢ່າງດີໃນປີ 2016 ແຕ່ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານນະໂຍບາຍໃນລະດັບສາກົນພັດເພີ່ມສູງຂຶ້ນຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະໃນພາບລວມດ້ານການຄ້າ ໂລກທີ່ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລັດທິປົກປ້ອງທາງການຄ້າພາຍໃນ. ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນສາກົນຍັງຄົງຜັນຜວນ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາຕະຫຼາດໃໝ່ໃນພາກພື້ນຂອງພວກເຮົາ.

- ໃນຂະນະທີ່ຈັງຫວະການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ເປັນພື້ນຖານຄ່ອຍໆມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນບັນດາເສດຖະກິດສໍາຄັນຂອງໂລກແຕ່ການຟື້ນຕົວທາງເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວຍັງຄົງບອບບາງຕໍ່ການຖືກກະທົບຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງນະໂຍບາຍ. ຢູ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ວາລະການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງລັດຖະບານທຣັມ ສະແດງທ່າແຮງໃນທາງບວກຕໍ່ເສດຖະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາ ເຖິງວ່າບັນດານະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ມີລັກສະນະຈໍາກັດຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອາດຈະກົດໝ່ວງການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນຢູ່ສະຫະພາບເອີຣົບ, ຈັງຫວະການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນເຂດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ ແລະ ອັງກິດ ເຫັນວ່າມີຄວາມເຂັ້ມແຂງສູງກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ ແຕ່ພວກເຮົາມີທັດສະນະລະມັດລະວັງໄວ້ກ່ອນຕໍ່ພາບລວມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນດັ່ງກ່າວເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງຈາກບັນດາການເລືອກຕັ້ງທີ່ຈະມີຂຶ້ນໃນຫຼາຍປະເທດສໍາຄັນທີ່ໃຊ້ ເງິນເອີໂຣ ແລະ ຜົນຈາກເຈລະຈາອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບຂອງປະເທດອັງກິດ.

- ຜົນສະທ້ອນຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານນະໂຍບາຍໃນລະດັບສາກົນທີ່ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ທັງຜ່ານຊ່ອງທາງການຄ້າ ແລະ ການເງິນ. ໃນດ້ານການຄ້າ, ເຖິງວ່າບັນດາສັນຍານຂອງການຟື້ນຕົວຂອງການຄ້າໂລກ ແລະ ລາຄາສິນຄ້າອຸປະໂພກ ມີທ່ວງທ່າທີ່ດີຂຶ້ນແຕ່ການຟື້ນຕົວດັ່ງກ່າວພັດອາດຖືກໄພຂົ່ມຊໍ່ຈາກບັນດາສັນຍານຂອງລັດທິປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າພາຍໃນທີ່ອອກມາຈາກລັດຖະບານທຣັມ ໂດຍສະເພາະແລ້ວສັນຍານເຫຼົ່ານັ້ນມີເປົ້າໝາຍເລັ່ງໃສ່ບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ທີ່ມີການເກີນດຸນທາງການຄ້າສອງຝ່າຍຂະໜາດໃຫຍ່ກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ. ໃນຕະຫຼາດການເງິນ, ເງື່ອນໄຂການເງິນໂລກກໍາລັງມີການບິບຮັດແໜ້ນຂຶ້ນ ໂດຍທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ ກໍາລັງຈະມີການປັບຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍບວກກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຊໍ່ຕໍ່ການຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈາກບັນດາຕະຫຼາດໃໝ່ໂດຍລວມ.

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຢູ່ ສປ.ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ຄາດວ່າຈະຍັງຄົງມີສະຖຽນລະພາບໃນປີ 2017 ໂດຍມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດການເຕີບໂຕໃນລະດັບຕໍ່າອັນເປັນຜົນມາຈາກລັດທິການປົກປ້ອງທາງການຄ້າພາຍ

ໃນທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງສອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ຈະຄ້ຳຢັນໃຫ້ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເຊິ່ງຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕຊ້າລົງເລັກນ້ອຍຢູ່ລະຫວ່າງ 5.2 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 5.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2017 ແລະ 2018 ຕາມລຳດັບ.

- ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ສປ.ຈີນ ໃນໄລຍະສັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນສັນຍານຂອງການປັບສະຖຽນລະພາບ ແລະ ການສືບຕໍ່ດັດສິມໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດ ໃນຂະນະທີ່ລາຄາຜູ້ຜະລິດໄດ້ປັບຕົວສູງຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນ. ການ ເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ມີສະຖຽນລະພາບຂອງ ສປ.ຈີນ ຈະສືບຕໍ່ຄ້ຳຢັນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງ ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ດຶງດູດສິນຄ້ານຳເຂົ້າຈາກພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ. ທິດທາງໃນຕໍ່ໜ້າ, ການເລັ່ງຄວາມໄວຂອງ ການປັບປຸງປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ, ການສືບຕໍ່ຫຼຸດຄວາມສາມາດເກີນຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ການຈຳກັດ ໜີ້ພາກວິສາຫະກິດ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງດ້ານສະຖຽນລະພາບການເງິນຍັງຄົງຈະເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ.
- ຢູ່ຍີ່ປຸ່ນ, ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຄາດວ່າຈະຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງໃນປີ 2017 ເຊິ່ງຄາດວ່າຈະສູງກວ່າອັດຕາ ການເຕີບໂຕທີ່ເປັນທຳແຮງ ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດານະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ. ດ້ວຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ເນື່ອງຈາກ ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດຄັງເງິນສະຫະລັດເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໂດຍທຽບຖານເມື່ອສົມທຽບໃສ່ຜົນຕອບແທນຈາກ JGB, ຕະຫຼອດເຖິງບັນດາປັດໃຈທາງໂຄງສ້າງ, ຈຶ່ງຄາດວ່າກະແສໄຫຼຂອງເງິນທຶນຈາກ ຢີ່ປຸ່ນ ເຂົ້າພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 ຍັງຄົງຈະສືບຕໍ່.
- ຜົນຂອງການວິເຄາະຂອງຫ້ອງການ AMRO ໂດຍສົມທຽບກັບຜົນກະທົບຈາກຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະມາຈາກ ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສປ. ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງ GVAR ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຜົນກະທົບເສດຖະ ກິດຕົວຈິງຈາກ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ ແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ການສົ່ງອອກຈາກພາກພື້ນຫຼາຍກວ່າ ເມື່ອທຽບໃສ່ການກະທົບໃນລັກສະນະດຽວກັນທີ່ຈະມາຈາກ ຍີ່ປຸ່ນ ໂດຍຜົນກະທົບຈາກເສດຖະກິດ ສປ. ຈີນ ເຫັນວ່າມີຜົນຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍກວ່າ ຈາກຄວາມເຄັ່ງຕຶງຂອງເສດຖະກິດ ສະຫະລັດ ທີ່ມີຕໍ່ຂະແໜງວິສາຫະກິດ ເຊິ່ງມີ ຕົ້ນກຳເນີດຈາກ ສະຫະລັດ; ພ້ອມນັ້ນຍັງພົບວ່າ ສປ.ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ກໍ່ເປັນຊ່ອງທາງສຳຄັນຂອງການໂອນຖ່າຍ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງເສດຖະກິດຕໍ່ຂະແໜງການເງິນ ແລະ ວິສາຫະກິດໃນບັນດາຕະຫຼາດໃໝ່ພາຍໃນພາກພື້ນຂອງ ພວກເຮົາ.

ດ້ວຍພາບລວມດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ, ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຈຶ່ງຍັງຈະສືບຕໍ່ຂັບເຄື່ອນ ຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເປັນຫຼັກ ໂດຍມີການສະໜັບສະໜູນຈາກນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ນະໂຍບາຍການ ເງິນ. ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX) ທີ່ເປັນກອບປ້ອງກັນໃຫ້ເສດຖະກິດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນພົບວ່າຍັງຄົງຢູ່ໃນ ລະດັບສູງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເມື່ອທຽບໃສ່ປີ 2016, ຂອບເຂດໃນການດັດສິມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ນະໂຍບາຍ ການເງິນໂດຍລວມແລ້ວເຫັນວ່າແຄບລົງ.

- ເຖິງວ່າຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈະຢູ່ໃນລະດັບສູງຕາມຕາຕະລາງການຄິດໄລ່ແບບດັ້ງເດີມ ໂດຍສົມທຽບໃສ່ຄວາມສາມາດຮອງຮັບການນໍາເຂົ້າ ແລະ ໃຊ້ໜີ້ຕ່າງປະເທດໃນໄລຍະສັ້ນ, ກອບປ້ອງກັນເຫຼົ່ານີ້ຄວນຖືກຮັກສາໃນລະດັບທີ່ໜັ້ນໃຈຫາກເກີດຄວາມກົດດັນດ້ານການໄຫຼອອກຂອງທຶນ. ຫາກເກີດສະພາບການຂາຍຊັບສິນທີ່ເປັນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຖືຄອງໂດຍຕ່າງປະເທດອອກ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງທຶນໃນລັກສະນະແບບກະທັນຫັນໃນສະພາບທີ່ “ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ກ້າສ່ຽງ” ກໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກົດດັນເພີ່ມເຕີມຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ລະດັບຄັງແຮສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້. ຄວາມຍືດຢຸ່ນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນປະສົມປະສານກັບການແຊກແຊງທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັກສາຄວາມໄວຂອງການດັດສົມໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ເຫັນວ່າຍັງຄົງຈະສືບຕໍ່ເປັນການຕອບໂຕ້ທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆຂອງການກະທົບຈາກພາຍນອກ.

- ໃນຂອດນະໂຍບາຍເງິນຕາເມື່ອສົມທຽບໃສ່ປີ 2016, ເງິນເຟີ້ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ເງື່ອນໄຂເງິນຕາສາກົນທີ່ຮັດແໜ້ນຂຶ້ນໃນປີ 2017 ຈະເປັນປັດໃຈຈໍາກັດຂອບເຂດສໍາລັບເສດຖະກິດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນທີ່ຈະໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍເພື່ອກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ເສດຖະກິດທີ່ມີການສະສົມຄວາມບອບບາງທາງການເງິນດ້ວຍການເຕີບໂຕທີ່ສູງຂອງສິນເຊື່ອ ຫຼື ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດຈະປະເຊີນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮັກສານະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍເພື່ອກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດກັບການຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງການເງິນ.

- ນະໂຍບາຍການເງິນອາດຈະມີບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຍິ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນການຮອງຮັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະກະທົບຕໍ່ລະບົບເສດຖະກິດ ເຖິງວ່າໂດຍລວມແລ້ວຂອບເຂດໃນການດັດສົມນະໂຍບາຍການເງິນເຫັນວ່າແຄບລົງ, ແລະ ໃນບາງເສດຖະກິດແມ່ນຖືກຈໍາກັດຈາກກົດລະບຽບການເງິນ. ບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ມີໜີ້ພາກລັດໃນລະດັບຕໍ່າ ແລະ ຖານະການເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແມ່ນສາມາດພິຈາລະນາການຮັກສາຄວາມໄວຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງການເງິນໃນຮູບການເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍໃນເສດຖະກິດໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ສ່ວນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ເອື້ອຍອີງໃສ່ການສະໜອງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດທັງສໍາລັບບັນຊີປົກກະຕິ ແລະ ດຸນການເງິນ (“ການຂາດດຸນແຝດ”) ອາດຈະປະເຊີນຂໍ້ຈໍາກັດໃນການສະໜອງທຶນທີ່ຮັດແໜ້ນຍິ່ງຂຶ້ນເມື່ອພະຍາຍາມຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍການເງິນ.

- ໃນແວດລ້ອມສາກົນທີ່ບໍ່ແນ່ນອນຄືປະຈຸບັນ, ເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການຮັກສາສະຖຽນລະພາບ, ການຈັດບຸລິມະສິດສະຖຽນລະພາບທາງການເງິນຖືເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນທີ່ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຄວນດໍາເນີນການ. ດ້ວຍຂໍ້ຈໍາກັດຕໍ່ນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍໃນລະດັບພາກພື້ນອາດຈະພິຈາລະນາປັບມາດຕະການນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກແບບມີເປົ້າໝາຍຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ຈໍາກັດຂອງນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງຄວາມຕ້ອງການໃນໄລຍະສັ້ນ, ຈິ່ງເປັນເລື່ອງຈໍາເປັນຮີບດ່ວນສໍາລັບຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະການປັບປຸງປະຕິຮູບທາງໂຄງສ້າງ.

ຫົວຂໍ້ການສຶກສາ: ພາກພື້ນອາຊຽນ+3, 20 ປີ ຫຼັງວິກິດການເງິນອາຊີ (AFC)

ປີ 2017 ໄດ້ຄົບຮອບ 20 ປີ ຫຼັງເກີດວິກິດການເງິນອາຊີ (AFC) ເຊິ່ງເປັນເຫດການສໍາຄັນທາງປະຫວັດສາດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ທີ່ໄດ້ກໍານົດບັນດາພື້ນຖານຕ່າງໆ, ເສັ້ນທາງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນກໍ່ຄືບັນດາທັດສະນະຂອງຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ມີຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງວິກິດ ແລະ ການແກ້ໄຂວິກິດ. ເວົ້າສະເພາະ, AFC ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຄວາມຈໍາເປັນຮີບດ່ວນທີ່ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນລະດັບພາກພື້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂວິກິດເຊິ່ງເປັນຜົນນໍາໄປສູ່ການມີຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ພາຍໃຕ້ຂະບວນການການເງິນອາຊຽນ+3, ຂໍ້ລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວຕໍ່ມາຖືກສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍເປັນສັນຍາຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍ (CMIM), ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການ AMRO ໃນຖານະເປັນຫ້ອງການເອກະລາດທີ່ຕິດຕາມເຝົ້າລະວັງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMIM.

- ທິດສະວັດທໍາອິດຫຼັງ AFC (1997-2006) ແມ່ນໄລຍະຂອງການສັງລວມເສດຖະກິດພາຍຫຼັງທີ່ຖືກກະທົບໃນທາງລົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແລະ ເປັນໄລຍະການສ້າງຄືນບັນດາພື້ນຖານຕ່າງໆສໍາລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ເສັ້ນທາງພື້ນຕົວເປັນປັດໃຈຈໍາເປັນເຮັດໃຫ້ເກີດມີການດັດປັບນະໂຍບາຍທີ່ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ເຈັບປວດຕໍ່ລະບອບອັດຕາແລກປ່ຽນ, ມີການປັບປຸງປະຕິຮູບຂະແໜງວິສາຫະກິດ ແລະ ຂະແໜງການເງິນ, ການສັງລວມການເງິນ, ແລະ ການປັບປຸງປະຕິຮູບຕ່າງໆໃນລະບຽບການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກໃຫ້ມີຄວາມຮອບຄອບຍິ່ງຂຶ້ນ. ບັນດາການດັດປັບດ້ານນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດທີ່ຖືກກະທົບຈາກວິກິດໃນຍຸກນັ້ນສາມາດສ້າງຄືນບັນດາພື້ນຖານສໍາລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໂດຍມີການສົ່ງອອກເປັນປັດໃຈຂັບເຄື່ອນການພື້ນຕົວທາງເສດຖະກິດ.

- ການສືບຕໍ່ເປີດກວ້າງຂອງພາກພື້ນທີ່ມີຕໍ່ການຄ້າ, FDI ແລະ ກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງທຶນຫຼັງໄລຍະເກີດ AFC ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາເສດຖະກິດຕ່າງໆ (ໂດຍສະເພາະເສດຖະກິດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາໃນພາກພື້ນອາຊຽນ) ສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ບົດບາດໃໝ່ຂອງ ສປ. ຈີນ ໃນການຄ້າລະດັບພາກພື້ນ ແລະ FDI ໃນທິດສະວັດຖັດມາຫຼັງເກີດວິກິດການເງິນສາກົນ (GFC) ເຖິງວ່າແຮງຜັກດັນຂອງເສດຖະກິດທີ່ເກີດຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຂອງສາກົນໝົດແຮງສົ່ງຢ່າງກະທັນຫັນໃນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນາແລ້ວເຊັ່ນ: ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງເຫັນວ່າ: ກະແສທຶນທາງການເງິນພາຍໃນພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍຍິ່ງສູງສືບຕໍ່ບົດບາດຂອງຕົນໃນຖານະເປັນຜູ້ປ່ອຍກູ້ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຫຼັກໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3.

- ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກະແສທຶນທາງດ້ານການເງິນມີຂຶ້ນໃນສະພາບເງື່ອນໄຂມີການກະຕຸ້ນຂະໜາດໃຫຍ່ຈາກນະໂຍບາຍເງິນຕາຂອງປະເທດສະຫະລັດ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ ເຊິ່ງໄດ້ຊ່ວຍຜ່ອນຜັນການປັບລິມ

ດຸນຄືນຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈາກທີ່ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍການສົ່ງອອກໄປສູ່ການຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ກະແສໄຫຼເຂົ້າມາຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການໄຫຼເຂົ້າທີ່ຍັງຄືເກົ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມບອບບາງທາງການເງິນໃນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ຮັບການໄຫຼເຂົ້າມາຂອງທຶນເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພີ່ມລະດັບຄວາມຜັນຜວນໃນຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍເງິນຕາມີຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານສະຖຽນລະພາບການເງິນ ໃນຂະນະທີ່ສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການໄຫຼເຂົ້າມາຂອງທຶນ, ສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຢູ່ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ເປັນເຈົ້າການຮ່ວມກັບພາກພື້ນອື່ນໆໃນໂລກໃນການວາງມາດຕະການຮັກສາສະຖຽນລະພາບມະຫາພາກ.

- ພາຍໃຕ້ສະພາບສາກົນທີ່ບໍ່ແນ່ນອນໃນປະຈຸບັນ, AFC ຍັງສືບຕໍ່ສະໜອງບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ. ບົດຮຽນທຳອິດ, AFC ເນັ້ນນະໂຍບາຍໃສ່ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆທີ່ເກີດຈາກຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງທຶນ. ບົດຮຽນທີສອງ, AFC ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຄວາມໄວ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລາມໃນພາກພື້ນ. ບົດຮຽນທີສາມ, AFC ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີຂອບນະໂຍບາຍພາຍໃນທີ່ຢືດຢຸນ ແລະ ຕອບສະໜອງໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືທາງການເງິນທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນພາກພື້ນເພື່ອຮັບມືກັບການກະທົບຈາກພາຍນອກ.

- ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານນະໂຍບາຍໃນລະດັບສາກົນທີ່ມີຢູ່ປະຈຸບັນເຊິ່ງອາດຈະລວມເອົາຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກເຫດການທີ່ບໍ່ແມ່ນດ້ານເສດຖະກິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຕ້ອງຮັກສາວິໄນດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຕອບສະໜອງຢ່າງຢືດຢຸນຕໍ່ແວດລ້ອມສາກົນທີ່ມີການປ່ຽນແປງ, ປະສານງານລະຫວ່າງອົງການສ້າງນະໂຍບາຍຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ, ແລະ ຮັບປະກັນເຈດຈຳນົງທາງນະໂຍບາຍວ່າໄດ້ຮັບການສື່ສານເປັນຢ່າງດີສູ່ຕະຫຼາດ. ນອກຈາກສິ່ງທ້າທາຍໃນໄລຍະສັ້ນແລ້ວ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານໂຄງສ້າງທີ່ເປັນບັນຫາຕົ້ນຕໍທີ່ຈຳກັດການເຕີບໂຕ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ ແຕ່ຍັງລວມເຖິງທຶນມະນຸດທີ່ ນັບມື້ນັບເຫັນໄດ້ແຈ້ງໃນແວດລ້ອມທີ່ເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຊ້າລົງ. ການເລັ່ງລັດການປັບປຸງປະຕິຮູບທາງໂຄງສ້າງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບໂດຍກົງໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນ.

- ບົດບາດຂອງຕາໜ່າງຄວາມປອດໄພທາງການເງິນໃນລະດັບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນເຊັ່ນ: CMIM ໃນການເພີ່ມກອບປ້ອງກັນຂອງເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງເພື່ອຮັບມືກັບການກະທົບຈາກພາຍນອກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການແຜ່ລາມຂອງການກະທົບໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນຍິ່ງຂຶ້ນໃນແວດລ້ອມສາກົນປະຈຸບັນ. ການຍຶດໜັ້ນຂອງຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ ການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນລະດັບພາກພື້ນຈະຊ່ວຍຄ້ຳຢັນຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ສະໜອງພື້ນຖານທາງນະໂຍບາຍທີ່ໜັກແໜ້ນສຳລັບການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາທາງເສດຖະກິດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງພາກພື້ນ.